

ббаче и да не помянѣ поне за онова, кое-то не може да остане незабѣльжено и отъ най-неопитны-тѣ хора въ тѣхъ работѣ.

На 1859 год. прѣзъ лѣто-то г. Мутевъ, като минуваше прѣзъ Болградъ за Яшъ, посѣти Централно-то Училище, въ кое-то ся производехъ въ това время испытанія на ученицы-тѣ въ присѣтствіе-то на единъ экзаменаторъ, назначенъ отъ Министерство-то. Г. Мутевъ видѣ тогава съ очи-тѣ си, какъ ученицы-тѣ ся испытвахъ по билеты (по жребій), и слѣдователно не ся употрѣбляваше никакво фарисейство и лицемѣріе. Но откакъ пріе той кормило-то на училище-то, никой пѣтъ не е направенъ такъвъ правиленъ экзаменъ. Той прѣдоставя право на учители-тѣ да пытатъ всякаго ученика онова, кое-то ся заблагоразсѣди на учителя. Всѣкий оытѣнъ въ такыва работы человекъ разумѣва каквы злоупотребления могътъ да бѣдѣтъ въ такыва экзамены; кога самъ Директора-тѣ казва на ученицы-тѣ по неговы-тѣ прѣдметы: да на